

CƠ SỞ TÂM LÝ HỌC CỦA GIÁO DỤC NHÀ TRƯỜNG KẾT HỢP VỚI GIÁO DỤC GIA ĐÌNH Ở CÁC TRƯỜNG TIỂU HỌC HIỆN NAY

PGS.TS Trần Đình Tuấn

Viện Nghiên cứu Hợp tác Phát triển Giáo dục

Email: trandinhtuan768@.com.vn.

Tóm tắt: Trong bối cảnh đổi mới căn bản, toàn diện giáo dục và đào tạo, việc kết hợp giáo dục nhà trường với giáo dục gia đình trở thành yêu cầu cấp thiết, đặc biệt ở cấp tiểu học - giai đoạn hình thành nền tảng nhân cách, trí tuệ và cảm xúc của học sinh. Bài báo phân tích cơ sở tâm lý học của việc kết hợp hai môi trường giáo dục này trên phương diện nhận thức, cảm xúc, hành vi và nhân cách của học sinh; từ đó đề xuất các giải pháp vận dụng phù hợp với điều kiện thực tiễn hiện nay ở các trường tiểu học. Các giải pháp tập trung vào việc thiết lập cơ chế phối hợp thường xuyên, tăng cường năng lực tâm lý giáo dục cho giáo viên và phụ huynh, xây dựng môi trường tâm lý tích cực và ứng dụng công nghệ số trong kết nối giáo dục nhà trường - gia đình.

Từ khóa: Tâm lý học giáo dục, giáo dục nhà trường, giáo dục gia đình, học sinh tiểu học, phối hợp giáo dục
 Nhận bài: 27/02/2026; Biên tập: 28/02/2026; Phản biện: 02/02/2026; Duyệt đăng: 09/3/2026.

1. Mở đầu

Sự phát triển nhân cách của học sinh tiểu học là kết quả tổng hòa của nhiều yếu tố, trong đó gia đình và nhà trường giữ vai trò quyết định. Gia đình là môi trường giáo dục đầu tiên, nơi trẻ hình thành thói quen, giá trị và cảm xúc cơ bản; nhà trường là môi trường giáo dục có tính chuyên nghiệp, định hướng và hệ thống. Tuy nhiên, thực tiễn hiện nay cho thấy mối quan hệ giữa hai chủ thể này còn lỏng lẻo, thiếu đồng thuận về quan điểm và phương pháp giáo dục. Từ góc độ tâm lý học giáo dục, sự kết hợp hiệu quả giữa giáo dục nhà trường và giáo dục gia đình không chỉ giúp thống nhất mục tiêu, nội dung, phương pháp giáo dục mà còn góp phần đảm bảo tính nhất quán trong hình thành nhân cách, phát triển trí tuệ và cảm xúc xã hội của học sinh.

2. Nội dung nghiên cứu

2.1. Cơ sở lý luận của kết hợp giáo dục nhà trường với giáo dục gia đình ở cấp tiểu học

2.1.1. Khái niệm giáo dục nhà trường

Giáo dục nhà trường là quá trình tác động có mục đích, có kế hoạch và có tổ chức của nhà trường, thông qua đội ngũ cán bộ quản lý, giáo viên, nhân viên và các hoạt động sư phạm nhằm hình thành và phát triển toàn diện nhân cách học sinh. Theo quan điểm của Phạm Minh Hạc (2001), giáo dục nhà trường là hoạt động giáo dục có tính hệ thống, dựa trên chương trình, kế hoạch, nội dung và phương pháp khoa học, nhằm giúp học sinh lĩnh hội tri thức, hình thành thế giới quan, nhân sinh quan và năng lực hành động xã hội. Đặc trưng cơ bản của giáo dục nhà trường là có tính tổ chức, tính kỷ luật và tính hệ thống cao; Được đảm bảo bởi chương trình, kế hoạch, quy định pháp lý của nhà nước; Đội ngũ giáo viên là chủ thể chuyên nghiệp thực hiện nhiệm vụ dạy học và giáo dục; Mục tiêu hướng tới phát triển phẩm chất và năng lực học sinh theo Chương trình giáo dục phổ thông 2018.

Như vậy, giáo dục nhà trường giữ vai trò chủ đạo, định hướng và chuyên nghiệp trong quá trình hình thành nhân cách học sinh, đặc biệt ở cấp tiểu học - giai đoạn đầu tiên của giáo dục phổ thông.

2.1.2. Khái niệm giáo dục gia đình

Giáo dục gia đình là quá trình cha mẹ, ông bà và các thành viên trong gia đình tác động thường xuyên, trực tiếp và lâu dài đến trẻ em nhằm hình thành các phẩm chất đạo đức, thói quen, hành vi và giá trị sống cơ bản.

Theo Nguyễn Quang Uẩn (2010), giáo dục gia đình là hình thức giáo dục phi chính quy, song mang tính nền tảng và quyết định đối với sự hình thành nhân cách của trẻ, đặc biệt trong những năm đầu đời.

Đặc trưng của giáo dục gia đình là mang tính tự nhiên, cảm xúc và cá nhân hóa cao; Gắn liền với môi trường sống, sinh hoạt và mối quan hệ tình cảm trong gia đình; Có tác động sâu sắc và sớm nhất đến quá trình phát triển nhân cách, hình thành thói quen, niềm tin và hệ giá trị; Cha mẹ là chủ thể giáo dục đầu tiên và quan trọng nhất đối với trẻ.

Giáo dục gia đình vì vậy không thể tách rời giáo dục nhà trường, mà là nền móng của toàn bộ hệ thống giáo dục xã hội.

2.1.3. Sự cần thiết của việc kết hợp giáo dục nhà trường với giáo dục gia đình ở các trường tiểu học

Xuất phát từ đặc điểm phát triển tâm lý học sinh tiểu học. Theo Jean Piaget, lứa tuổi tiểu học (6 - 11 tuổi) là giai đoạn hình thành tư duy logic cụ thể và chuẩn mực đạo đức đầu tiên. Trẻ rất dễ chịu ảnh hưởng của người lớn - cả cha mẹ và thầy cô. Nếu hai môi trường giáo dục thiếu thống nhất, trẻ dễ rơi vào mâu thuẫn tâm lý, rối loạn giá trị và hành vi không ổn định.

Xuất phát từ mục tiêu giáo dục phổ thông hiện nay. Chương trình Giáo dục phổ thông 2018 nhấn mạnh mục tiêu phát triển phẩm chất và năng lực toàn diện, đòi hỏi sự gắn kết giữa nhà trường - gia đình - xã hội để tạo môi trường học tập và rèn luyện đồng bộ.

Đáp ứng yêu cầu của bối cảnh chuyển đổi số và xã hội hiện đại. Trong kỷ nguyên số, học sinh chịu tác động mạnh từ mạng xã hội, truyền thông và công nghệ. Gia đình và nhà trường cần phối hợp kiểm soát thông tin, định hướng giá trị, bồi dưỡng năng lực số và kỹ năng tự học cho trẻ.

Thực tiễn giáo dục ở Việt Nam. Nhiều nghiên cứu cho thấy khi phụ huynh và giáo viên có sự tương tác thường xuyên, kết quả học tập và hành vi của học sinh được cải thiện rõ rệt. Ngược lại, thiếu phối hợp dẫn đến trách nhiệm chồng chéo, đổ lỗi và giảm hiệu quả giáo dục nhân cách.

Vì vậy, kết hợp giáo dục nhà trường với giáo dục gia đình ở tiểu học là nhu cầu tất yếu, vừa mang ý nghĩa lý luận (đảm bảo tính hệ thống giáo dục), vừa mang ý nghĩa thực tiễn (tăng hiệu quả phát triển nhân cách học sinh).

2.1.4. Mục tiêu của việc kết hợp giáo dục nhà trường với giáo dục gia đình trong kỷ nguyên số

Thứ nhất, bảo đảm tính thống nhất trong định hướng và giá trị giáo dục. Trong bối cảnh hiện đại, học sinh chịu tác động từ nhiều nguồn như gia đình, nhà trường, bạn bè và mạng xã hội. Nếu thiếu sự thống nhất giữa gia đình và nhà trường, học sinh dễ rơi vào mâu thuẫn giá trị, ảnh hưởng đến hành vi và thái độ. Trong kỷ nguyên số, khi các giá trị truyền thống bị pha loãng bởi văn hóa toàn cầu, sự thống nhất này giúp học sinh có định hướng rõ ràng, vững vàng trước các luồng thông tin đa chiều.

Thứ hai, phát huy vai trò đồng hành và hỗ trợ lẫn nhau giữa nhà trường và gia đình. Việc xây dựng cơ chế phối hợp hai chiều giữa giáo viên và phụ huynh giúp theo dõi, phát hiện và xử lý kịp thời các vấn đề của học sinh. Nhiều biểu hiện tâm lý, hành vi chỉ xuất hiện ở một môi trường, nên nếu thiếu kết nối sẽ dễ bị bỏ qua. Trong kỷ nguyên số, các công cụ như sổ liên lạc điện tử, hệ thống quản lý học tập (LMS) giúp tăng cường sự kết nối, cập nhật thông tin nhanh chóng và hiệu quả.

Thứ ba, nâng cao năng lực số và năng lực tự học của học sinh. Sự phối hợp giữa gia đình và nhà trường giúp học sinh hình thành thói quen học tập chủ động, tư duy phản biện và kỹ năng quản lý thời gian. Gia đình hướng dẫn, kiểm soát việc sử dụng công nghệ, trong khi nhà trường định hướng sử dụng công nghệ vào học tập và sáng tạo, từ đó giúp học sinh sử dụng công nghệ một cách an toàn, hiệu quả.

Thứ tư, hướng tới giáo dục toàn diện, phát triển nhân cách và kỹ năng sống. Sự phối hợp chặt chẽ tạo nên "vòng tròn giáo dục khép kín", giúp học sinh phát triển đồng thời về tri thức, kỹ năng và phẩm chất, đáp ứng yêu cầu của công dân trong xã hội số.

Thứ năm, xây dựng môi trường giáo dục số an toàn, nhân văn và bền vững. Gia đình và nhà trường cần phối hợp giáo dục kỹ năng số, đạo đức số và khả năng tự bảo vệ trước các rủi ro trên không gian mạng, góp phần hình thành thể hệ công dân số có trách nhiệm.

Tóm lại, các mục tiêu này hướng tới xây dựng hệ sinh thái giáo dục thống nhất, hiệu quả và bền vững trong kỷ nguyên số.

2.1.5. Những yêu cầu khi kết hợp giáo dục nhà trường với giáo dục gia đình ở các trường tiểu học

Việc kết hợp giáo dục nhà trường với giáo dục gia đình cần đáp ứng một số yêu cầu cơ bản.

Thứ nhất, phải bảo đảm tính thống nhất về mục tiêu và nội dung giáo dục, cùng hướng tới phát triển nhân cách toàn diện cho học sinh; các hoạt động của gia đình cần phù hợp với định hướng của nhà trường.

Thứ hai, cần xây dựng mối quan hệ tôn trọng và hợp tác bình đẳng giữa giáo viên và cha mẹ học sinh, coi đây là quan hệ đối tác giáo dục, dựa trên sự tin cậy và lắng nghe.

Thứ ba, bảo đảm tính phù hợp với tâm lý lứa tuổi và đặc điểm cá nhân. Việc giáo dục phải dựa trên hiểu biết khoa học về học sinh tiểu học, chú trọng kích lệ, hướng dẫn, tránh áp đặt hoặc gây áp lực.

Thứ tư, duy trì sự phối hợp thường xuyên, liên tục và hai chiều, không chỉ trong các cuộc họp mà còn thông qua các kênh thông tin điện tử và hoạt động trải nghiệm.

Thứ năm, xây dựng môi trường giáo dục nhân văn, tích cực, không bạo lực, khuyến khích học sinh phát triển cảm xúc và sáng tạo.

Cuối cùng, cần thích ứng với thời đại số bằng việc ứng dụng công nghệ trong quản lý, kết nối và hỗ trợ học tập, hướng tới mô hình giáo dục kết nối toàn diện.

Tóm lại, sự phối hợp giữa nhà trường và gia đình là điều kiện quan trọng để phát triển toàn diện học sinh tiểu học.

2.2. Cơ sở tâm lý học của giáo dục nhà trường kết hợp với giáo dục gia đình

2.2.1. Đặc điểm tâm lý của học sinh tiểu học

Theo tâm lý học phát triển của Jean Piaget, học sinh tiểu học (6 - 11 tuổi) ở giai đoạn tư duy cụ thể, tư duy logic bắt đầu hình thành nhưng vẫn phụ thuộc vào trải nghiệm thực tế. Trẻ dễ bị ảnh hưởng bởi người lớn, đặc biệt là giáo viên và cha mẹ - hai hình mẫu điển hình trong quá trình học tập và rèn luyện.

Tâm lý của trẻ tiểu học còn mang tính bất chước, cảm xúc và trực quan sinh động; các hành vi, thái độ và giá trị sống được hình thành thông qua quan sát và trải nghiệm trong hai môi trường chính: gia đình và nhà trường.

2.2.2. Cơ chế tâm lý của sự phối hợp hai môi trường giáo dục

Sự thống nhất về nhận thức. Trẻ cần nhận được thông điệp giáo dục đồng nhất từ cha mẹ và thầy cô. Sự mâu thuẫn giữa hai nguồn ảnh hưởng dễ gây rối loạn tâm lý, giảm niềm tin và hình thành hành vi lệch chuẩn.

Sự củng cố qua lặp lại. Khi giá trị, thái độ được lặp lại trong cả hai môi trường, chúng trở thành niềm tin và động cơ hành vi bền vững.

Ảnh hưởng của cảm xúc tích cực. Tình cảm yêu thương, sự khích lệ từ cha mẹ và giáo viên giúp trẻ

cảm thấy an toàn, từ đó phát triển lòng tự tin, tính tự lập và trách nhiệm.

2.3. Vai trò của tâm lý học trong điều phối mối quan hệ giáo dục

Tâm lý học giáo dục chỉ ra rằng hiệu quả phối hợp phụ thuộc vào hiểu biết lẫn nhau giữa cha mẹ và giáo viên: hiểu đặc điểm tâm lý lứa tuổi, đặc điểm cá nhân của học sinh, cũng như hiểu rõ nhu cầu, kỳ vọng, phong cách giáo dục của nhau. Do đó, việc bồi dưỡng năng lực tâm lý - sư phạm cho cả hai bên là điều kiện tiên quyết để tạo nên sự đồng thuận và hỗ trợ lẫn nhau trong quá trình giáo dục trẻ.

2.3.1. Giải pháp tâm lý - giáo dục trong kết hợp giáo dục nhà trường với giáo dục gia đình ở các trường tiểu học hiện nay

2.3.1.1. Thiết lập cơ chế phối hợp tâm lý - giáo dục thường xuyên giữa nhà trường và gia đình

Đây là giải pháp trung tâm, tạo nền tảng kết nối thông tin, thống nhất quan điểm và định hướng giáo dục giữa nhà trường và gia đình. Cơ chế phối hợp thường xuyên giúp đồng bộ hóa tác động giáo dục, giảm xung đột trong định hướng hành vi và nhân cách học sinh. Mục tiêu của giải pháp này nhằm xây dựng kênh thông tin hai chiều và hệ thống phối hợp ổn định; Tăng cường hiểu biết tâm lý lẫn nhau giữa giáo viên - phụ huynh - học sinh; Hình thành mạng lưới hỗ trợ tâm lý học đường hiệu quả.

Nội dung chủ yếu của giải pháp này là: Xây dựng quy chế phối hợp cụ thể (tần suất, hình thức, trách nhiệm); Tổ chức sinh hoạt chuyên đề “Cha mẹ cùng nhà trường giáo dục con” định kỳ; Phát triển hệ thống phản hồi điện tử về học tập, hành vi, cảm xúc của học sinh.

Cách thức tổ chức thực hiện như sau: Thành lập Ban phối hợp giáo dục học sinh tiểu học (hiệu trưởng, giáo viên chủ nhiệm, tổng phụ trách, đại diện phụ huynh, chuyên viên tâm lý); Duy trì họp định kỳ hàng tháng; Ứng dụng công nghệ số (LMS, VnEdu, Zalo nhóm lớp) trong quản lý thông tin học sinh; Báo cáo, tổng kết định kỳ và đề xuất điều chỉnh chính sách phối hợp.

Chủ thể và đối tượng thực hiện. Chủ thể là ban giám hiệu, giáo viên chủ nhiệm, chuyên viên tâm lý học đường, Ban đại diện cha mẹ học sinh. Đối tượng thực hiện là học sinh tiểu học, đặc biệt học sinh có khó khăn về tâm lý - hành vi.

Điều kiện thực hiện: Nhà trường có cơ chế quản lý thống nhất và nhân lực phụ trách tâm lý học đường; Phụ huynh sẵn sàng hợp tác, có nhận thức đúng về phối hợp giáo dục; Hệ thống công nghệ thông tin hoạt động ổn định, an toàn.

2.3.1.2. Nâng cao năng lực tâm lý - giáo dục cho giáo viên và cha mẹ học sinh

Đây là giải pháp then chốt nhằm đảm bảo chất lượng của sự phối hợp. Khi giáo viên và phụ huynh có năng lực tâm lý - sư phạm, họ có thể thấu hiểu học sinh, lựa chọn cách giáo dục phù hợp, tránh áp đặt hoặc mâu thuẫn. Mục tiêu của giải pháp này nhằm trang bị kiến thức tâm lý học

phát triển và tâm lý giáo dục cơ bản; Nâng cao kỹ năng giao tiếp, lắng nghe, định hướng hành vi trẻ; Tạo sự đồng thuận về phương pháp giáo dục tích cực giữa hai chủ thể.

Nội dung chủ yếu của giải pháp này là: Tổ chức tập huấn chuyên đề: “Đặc điểm tâm lý học sinh tiểu học”, “Phối hợp tâm lý học đường - gia đình”; Xây dựng tài liệu hướng dẫn ngắn gọn cho phụ huynh; Bồi dưỡng kỹ năng nhận diện sớm các dấu hiệu căng thẳng, lo âu, rối nhiễu cảm xúc ở học sinh.

Cách thức tổ chức thực hiện như sau: Nhà trường phối hợp với các trường đại học sư phạm, viện tâm lý học, hoặc trung tâm tham vấn học đường tổ chức khóa tập huấn định kỳ; Giáo viên chủ nhiệm giới thiệu nội dung tâm lý cơ bản trong buổi họp phụ huynh; Xây dựng “Câu lạc bộ cha mẹ hiểu con” - sinh hoạt hàng quý dưới hình thức chia sẻ kinh nghiệm, chuyên đề tư vấn.

Chủ thể và đối tượng thực hiện: Chủ thể là nhà trường (ban giám hiệu, tổ chuyên môn), chuyên gia tâm lý học giáo dục, trung tâm tư vấn học đường. Đối tượng thực hiện là giáo viên tiểu học, phụ huynh học sinh.

Điều kiện thực hiện giải pháp: Có kinh phí và thời gian bố trí hợp lý trong năm học; Huy động được chuyên gia uy tín; Tài liệu và phương tiện học tập phù hợp với trình độ nhận thức của phụ huynh.

2.3.2. Xây dựng môi trường tâm lý - xã hội tích cực trong và ngoài nhà trường

Môi trường tâm lý - xã hội tích cực là “mảnh đất” nuôi dưỡng nhân cách và cảm xúc lành mạnh của học sinh. Đây là điều kiện bảo đảm cho sự phát triển hài hòa giữa nhận thức, tình cảm và hành vi. Mục tiêu của giải pháp này nhằm hình thành văn hóa học đường nhân văn, thân thiện, tôn trọng; Xây dựng môi trường gia đình yêu thương, kỷ luật, dân chủ; Tạo điều kiện để học sinh tự tin, hợp tác và sáng tạo.

Nội dung chủ yếu của giải pháp này là thực hiện phong trào “Trường học hạnh phúc”, “Lớp học yêu thương”; Tổ chức hoạt động ngoại khóa, trải nghiệm, giáo dục giá trị sống - kỹ năng sống; Khuyến khích cha mẹ đồng hành cùng con trong hoạt động xã hội, tình nguyện, thể thao.

Cách thức tổ chức thực hiện như sau: Nhà trường phát động phong trào thi đua về “văn hóa ứng xử sư phạm - thân thiện học sinh”; Lồng ghép các hoạt động giáo dục cảm xúc - xã hội vào tiết sinh hoạt lớp, hoạt động trải nghiệm; Phụ huynh duy trì thói quen sinh hoạt tích cực: cùng con đọc sách, trò chuyện, chơi thể thao; Phối hợp với đoàn thể, tổ dân phố trong tạo dựng môi trường xã hội lành mạnh.

Chủ thể thực hiện là ban giám hiệu, giáo viên chủ nhiệm, tổ chức Công đoàn, Đoàn - Đội, phụ huynh, chính quyền địa phương. Đối tượng thực hiện là toàn thể học sinh, đặc biệt học sinh yếu thế hoặc có hoàn cảnh đặc biệt.

Điều kiện thực hiện: Nhà trường có định hướng phát triển văn hóa học đường cụ thể; Sự phối hợp đồng bộ giữa nhà trường - gia đình - xã hội; Cơ sở

vật chất đảm bảo cho hoạt động trải nghiệm và sinh hoạt tập thể.

2.3.3. Ứng dụng công nghệ số trong kết nối và quản lý tâm lý học sinh

Công nghệ số là công cụ hỗ trợ quan trọng, giúp thông tin giữa giáo viên - phụ huynh - học sinh nhanh chóng, chính xác, đồng thời tạo nền tảng dữ liệu tâm lý học sinh để theo dõi và hỗ trợ kịp thời. Mục tiêu của giải pháp này nhằm tăng cường tương tác thường xuyên giữa nhà trường và phụ huynh; Quản lý thống nhất thông tin học tập, hành vi, cảm xúc của học sinh; Phát hiện sớm và can thiệp kịp thời các vấn đề tâm lý.

Nội dung chủ yếu của giải pháp này là ứng dụng các nền tảng quản lý học sinh như VnEdu, SMAS, Microsoft Teams, Google Classroom; Thiết lập hồ sơ tâm lý điện tử cho từng học sinh; Triển khai tư vấn tâm lý trực tuyến và diễn đàn cha mẹ - thầy cô; Khai thác AI phân tích hành vi học tập để phát hiện xu hướng tâm lý.

Cách thức tổ chức thực hiện như sau: Nhà trường xây dựng kế hoạch chuyển đổi số trong công tác phối hợp giáo dục; Phân công bộ phận CNTT phối hợp với giáo viên chủ nhiệm cập nhật dữ liệu học sinh; Hướng dẫn phụ huynh sử dụng ứng dụng; Bảo đảm bảo mật thông tin và đạo đức số trong quản lý dữ liệu trẻ em.

Chủ thể thực hiện là nhà trường (phòng CNTT, giáo viên chủ nhiệm), chuyên viên tâm lý, phụ huynh. Đối tượng thực hiện là học sinh tiểu học, đặc biệt nhóm học sinh cần hỗ trợ theo dõi tâm lý.

Điều kiện thực hiện: Có hạ tầng CNTT đầy đủ (mạng, thiết bị, phần mềm quản lý); Có nhân sự phụ trách chuyển đổi số và tâm lý học đường; Chính sách bảo mật dữ liệu học sinh được thực hiện nghiêm ngặt.

3. Kết luận và kiến nghị

3.1. Kết luận

Việc kết hợp giáo dục nhà trường với giáo dục gia đình ở bậc tiểu học có cơ sở khoa học từ tâm lý học giáo dục và phát triển trẻ em. Hai môi trường này tác động song song, bổ trợ lẫn nhau trong việc hình thành nhận thức, cảm xúc, hành vi và nhân cách học sinh. Ở lứa tuổi tiểu học, trẻ dễ chịu ảnh hưởng từ cha mẹ và thầy cô, do đó sự thống nhất giữa hai môi trường giúp tạo cảm giác an toàn, định hướng hành vi và nâng cao động cơ học tập.

Thực tiễn cho thấy, khi nhà trường và gia đình phối hợp chặt chẽ, học sinh phát triển tốt hơn về nhận thức, kỹ năng xã hội và năng lực tự học. Ngược lại, sự thiếu liên kết dễ dẫn đến biểu hiện tiêu cực như thiếu tự tin, giảm hứng thú học tập.

Trong bối cảnh chuyển đổi số và tác động của cách mạng công nghiệp 4.0, yêu cầu phối hợp này càng trở nên cấp thiết. Cần nâng cao nhận thức của giáo viên và phụ huynh, xây dựng cơ chế phối hợp rõ ràng, tăng cường tư vấn tâm lý học đường và ứng dụng công nghệ trong kết nối giáo dục.

Tóm lại, sự phối hợp giữa nhà trường và gia đình là yếu tố quan trọng góp phần nâng cao chất lượng giáo dục toàn diện và phát triển nhân cách học sinh.

3.2. Kiến nghị

Đối với Bộ Giáo dục và Đào tạo: Cần ban hành hướng dẫn chuyên biệt về phối hợp giáo dục nhà trường - gia đình trên cơ sở tâm lý học phát triển trẻ em.

Đối với các Sở Giáo dục và Đào tạo: Tổ chức các lớp bồi dưỡng tâm lý học giáo dục cho cán bộ quản lý, giáo viên chủ nhiệm, phụ huynh.

Đối với các trường tiểu học: Cần có chuyên viên tâm lý học đường chuyên trách, xây dựng hệ thống phối hợp và phản hồi thường xuyên giữa nhà trường - phụ huynh - học sinh ■

Tài liệu tham khảo

- [1]. Bộ Giáo dục và Đào tạo (2022). *Chương trình Giáo dục phổ thông tổng thể (ban hành kèm Thông tư 32/2018/TT-BGDĐT)*.
- [2]. Đảng Cộng sản Việt Nam (2024). *Nghị quyết của Bộ Chính trị về đột phá phát triển khoa học, công nghệ, đổi mới sáng tạo và chuyển đổi số quốc gia. Nghị quyết số 57-NQ/TW, ngày 22/12/2024.*
- [3]. Đảng Cộng sản Việt Nam (2025). *Nghị quyết của Bộ Chính trị Về đột phá phát triển giáo dục và đào tạo, Nghị quyết số 71-NQ/TW, Hà Nội, ngày 22 tháng 8 năm 2025.*
- [4]. Phạm Minh Hạc (2001). *Tâm lý học học sinh tiểu học*. Nxb. Giáo dục.
- [5]. Đặng Cảnh Khanh (2015). *Gia đình và nhà trường trong giáo dục nhân cách trẻ em Việt Nam*. Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật.
- [6]. Nguyễn Quang Uẩn (2010). *Tâm lý học đại cương*. Nxb. Đại học Sư phạm.

The psychological foundations of school education combined with family education in the primary schools today

Dr. Tran Dinh Tuan

Institute for Educational Cooperation and Development

Email: trandinhtuan768@com.vn.

Abstract: *In the context of fundamental and comprehensive educational innovation, combining school education with family education has become an urgent requirement, especially at the primary school level - the stage where students' personalities, intellect, and emotions are formed. This article analyzes the psychological basis of combining these two educational environments in terms of students' cognitive, emotional, behavioral, and personality development; based on that, the solutions that are appropriate to the current practical conditions in the primary schools are proposed. The solutions focus on establishing regular coordination mechanisms, strengthening the psychological and educational capacity of the teachers and parents, building a positive psychological environment, and applying digital technology in connecting school-family education.*

Keywords: *Educational psychology, school education, family education, primary school students, educational cooperation.*